

[J. S. Foget.]

digt, at jeg vil stemme imod det. Vi ved jo, at naar de fattige Aar kommer — og der er vel ingen, der er i Tvivl om, at de kommer engang efter Krigen —, saa vil man raabe op om, at Fiskere og Landmænd burde have konsolideret sig i disse Aar, hvilket man imidlertid gennem en saadan Lovgivning umuliggør. Man holder de fattige nede, for de skal blive ved med at være fattige, saa at man bagefter igen kan laane dem Penge til store Renter.

Lovforslaget om Udstedelse af Statsobligationer er en Fortsættelse af Bestræbelserne fra sidste Sommer, altsaa en Fortsættelse af det Princip, at Staten yder Støtte til Kapitalejerne, og dets Formaal er det samme som Formaalet med Lovforslagene om Banker og Sparekasser, nemlig dette ene at holde Renten oppe. Derfor vil jeg ogsaa stemme mod disse Lovforslag. Men jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister, hvor store Midler der i alt er bundet gennem disse forskellige Laanformer. Det ærede Medlem Hr. Stein nævnte med et rundt Tal 1 700 Mill. Kr. Jeg vil meget gerne have det bekræftet eller afkræftet af den højtærede Finansminister. Og endelig vil jeg gerne spørge: Hvor meget koster det Statskassen om Aaret at betale Renter af de saaledes ophobede Penge?

Forslaget om Omsætningsafgift for Motorkøretøjer finder jeg er ret urimeligt. Man har engang taget Afgift af disse Motorkøretøjer. Nu vil man altsaa klippe en Gang til. Af inflationsmæssige Grunde er det næppe, at man søger at gennemføre dette. Provenuet af Skatten vil næppe blive stort, men man hemmer i høj Grad Handelen, og maaske er det det, der er tilsigtet. Jeg synes, man er ved at komme for langt ud med Statens Indgriben i Borgernes Rettigheder ved en saadan Lov, og derfor stemmer jeg ogsaa mod denne.

Hvad derimod angaar Lovforslaget om Erhvervelse af fast Ejendom, kan jeg stemme for dette. Allerede for to Aar siden, netop i disse Dage, fremsatte mit Parti i Folketinget et Forslag, som falder nøje sammen med det Forslag, som nu er forelagt fra Ministerens Side. Vor Opfattelse har hele Tiden været den, at naar man blot forhindrede Spekulationskøb med det Formaal at anbringe Penge, vilde der ingen Fare være for, at Priserne blev jobbet for stærkt op. I Øjeblikket er det saadan, at der kun er Efterspørgsel efter store Ejendomme til Pengeanbringelse eller efter omtrent jordløse Huse; almindelige Bønderbrug og Husmandsbrug er der meget lidt

Efterspørgsel efter, det har Regeringens Prispolitik over for Landbruget sørget for. Jeg har før fremhævet, at naar der kun gives Mulighed for, at Landmænd handler med Landmænd, er der ingen Fare for nogen usund Prisdannelse for Landejendomme, saa vurderes de nøgternt efter deres Afkastningsevne med en mindre Afstaaelses-sum — en Fremgangsmaade, man ogsaa anvender, naar almindelige Forretninger og Butikker omsættes i Byerne.

Jeg vil altsaa kunne stemme for det sidste Lovforslag, medens jeg bestemt vil modsætte mig Gennemførelsen af de øvrige Lovforslag. Ansaar jeg dem for nødvendige af Hensyn til Inflationsfaren, vilde jeg lægge alle mine Betæneligheder til Side og gaa med til dem, men det er de efter min Opfattelse absolut ikke, og jeg vil ikke medvirke til deres Gennemførelse af Hensyn til at opretholde Renteniveauet eller opretholde et Indtægtsprivilegium for en begrænset Del af Samfundet.

Stensballe: Den højtærede Formand meddelte, at der under Behandlingen af dette Lovforslag var Adgang til at fremsætte Udtalelser om Lovkomplekset i dets Helhed, og efter at mit Partis Ordfører nu har udtalt sig om selve Lovforslaget, ønsker jeg at fremkomme med nogle Udtalelser om hele Komplekset.

Jeg vil straks vedkende mig Vilkaaret for Behandlingen af disse Lovforslag her i det høje Landsting, for saa vidt angaar de 4 samarbejdende Partier. Vilkaaret maa være det samme her som i det andet høje Ting, nemlig dette, at der kun kan gennemføres Ændringer, naar alle de samarbejdende Partier kan enes derom. Men der vil altsaa eventuelt kunne gennemføres Ændringer, for saa vidt Enighed kan opnaas derom.

Den højtærede Finansminister har jo her i Dag saavel som tidligere i Folketinget udtalt sig om den Fare, som kan ligge i Flugten fra de monetære Værdier til Realværdierne paa Grund af den ledige Pengemængde, og jeg er enig med Ministeren i, at det kan blive skæbnesvangert, hvis Pengemængden kommer i Bevægelse og der bliver stærk Efterspørgsel efter de knappe Varemængder og andre Goder, som er til Stede. Jeg vil dog gerne her gøre opmærksom paa, at vi allerede siden Krigens Begyndelse har gennemført adskillige Lovgivning, som har virket begrænsende over for, hvad der kan faas for Penge. Allerede for 3 Aar siden blev Landbrugets Priser fastsat af Regeringen, hvorved de nødvendige Fødemidler er kommet under fast Priskon-